

set, at der kom i høi Grad modstridende Anskuelser frem, fra det forskjelligte Syn, man har paa dette for Menneskelivet saa betydningsfulde Spørgsmaal. Da det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein) tog Ordet, var det Noget af det Første, han sagde, at det hovedsagelig var blandt den arbejdende Stand — det var en Kjendsgjerning, mente han — at de vægte Børn fødtes, og de løse Forbindelser indgaas. Jeg tror, at det ærede Medlem vilde faae lidt svært ved at bevise denne Paastand. Jeg tror ikke, at han i tilstrækkelig Grad har undersøgt Forholdene i de store Byer med Hensyn til de løse Forbindelser, naar han kan fremsætte en saadan Paastand. Vi tale jo imidlertid ikke her om enkelte Byer eller Landsdele, men om de Forpligtelser, vi have overfor Slægtens Forplantning udenfor Wgtestanden, udenfor det, Staten har anerkjendt og fastholder som lovmedholdelige Kjønnsforbindelser, og jeg vil da sige til det ærede Medlem og til Alle dem, der nære den Anskuelse, at det er den arbejdende Befolkning, der i den Retning, ligesom de mene ogsaa i mange andre Retninger, er den mest udfsteiende Samfundsklasse, at de bør undersøge Samfundsforholdene ganske anderledes, end de have gjort, før de komme med den Slags Paastande. Jeg vil minde om noget Andet, som man torvuede løs med mod Arbeiderstanden, nemlig at den indgaar for tidligere Wgtestaber og deri avler for mange Børn, som den ikke er i Stand til at forsørge, men maa overlade Kommunerne at tage sig af, saa at den falder Kommunerne til Byrde med sine Børn. Og nu, nu vil det ærede Medlem og flere Medlemmer med ham bebrejde Arbejderne deres løse Kjønnsforbindelser, den naturlige Drift, de have til at bidrage Deres til Slægtens Forplantning, hvilket Ingen kan kvæle hos dem saa lidt som hos andre Mennesker. Man bebrejder dem altsaa baade deres løse og deres faste Forbindelser samt deres tidlige Indgaaen i Wgtestab, saa at de ikke ere i Stand til at forsørge de Børn, som de avle udenfor Wgtestabet. Jeg spørger: Hvad bliver der saa til Rest for Arbeiderstanden? Jeg tror, at det vil blive vanskeligt for de Herrer saa at paavise Noget, som saa i det Hele bliver til Rest for den i den Retning. Naar man siger, at det er et faktisk Forhold, at der er løse Kjønnsforbindelser i større Grad i Arbeiderstanden end hos Andre, spørger jeg: Hvad er Skyld i disse løse Kjønnsforbindelser? Der naae vi ud til det Hovedhjørningspunkt, hvorfra det Hele maa ses. Det er da min Mening, at det skyldes ikke de løse Kjønnsforbindelser, at der er Mangel paa Kjend-

skab til og Mangel paa Agtelse for Menneskelivets naturlige Funktioner, men det skyldes det hele Hjemmelighedsstræmmeri, som hele Kjønnsforholdet omgives med, og som Samfundet er tnyet til, idet det frygter for at lade Menneskene komme til at forstaa, hvorledes Menneskelivet og dets naturlige Funktioner ere, hvilket dog er en naturlig Nødvendighed for Slægtens Selvopholdelsesdrift og Slægtens Forplantning, de mægtigste Drifter, der lede Mennesket gennem hele Livet, og som man ikke kan kvæle. Hvad man skal gjøre, er at søge at lede dem i rigtig Retning. Nu spørge De, hvorledes skal det ske? Ja, man gjør det ikke ved Hjemmelighedsstræmmeri, derved skaber man kun saadanne usunde og unaturlige Forhold, som Tilfældet er nu. Jeg vil ogsaa sige til det ærede Medlem, at det er let nok saaledes at sige, at det er imellem Arbejderne og de mindre Bemidlede, at de løse Forbindelser indgaas. Det kan maasse konstateres for Kvindens Bedkommende paa Landet, hvor man er i Stand til at stille hende blot til enhver Tid, men er det ogsaa altid muligt at konstatere det for Faderens Bedkommende? Kvinden er jo udsat for Forførelse i den Retning, ikke mindst fra dem, der staa høit i social Henseende, og jeg vil minde det ærede Medlem og dem, der dele hans Anskuelse om den Ret, som Fødsels- og Pleiestiftelsen nu har, og som et Mindretal i Landstinget vil have forandret, den Ret, hvorefter Stiftelsen, naar en Kvinde føder der, kan fortie hendes Navn, saa Ingen veed, hvem Moderen er, og man altsaa ikke kan undersøge, hvad Samfundsklasse hun hører til. Stiftelsen har jo ogsaa Ret til at fortie Faderens Navn. Naar man skal tale om, hvorledes dette for det menneskelige Samfund saa vigtige Spørgsmaal er blevet behandlet i Lovgivningen, saa staaer det for mig saaledes, at Mændene i deres Stilling overfor det andet Kjønn have netop i dette Forhold givet deres Magtstilling det brutaleste Udtryk; de have ladet Kvinden, som her er udsat for en navnløs lystig Lidelse, tillige være behæftet med Skam, og samtidig sat Manden i Højsædet og givet ham Ret til at unddrage sig alle Forpligtelser. Han kan forsvinde, ja, der er hundrede Maader, hvorpaa han kan unddrage sig de Forpligtelser, han har overfor den stakkels Kvinde, som han mulig har forført, og som ikke har havt Syn for hele den Fare, hun udsatte sig for, da han fik hende til at gaa paa Alfford med sig i dette Forhold. Derfor siger jeg, at er der noget Omraade, paa hvilket man har en Forpligtelse til at høde paa det Maa-